

दानिएलको पुस्तक - नम्बर नब्बे

दैनिकको उद्घाटन: विवादहरू र विरोधाभासहरूको ऐतिहासिक परीक्षण

Jeff Pippenger

2024-02-23

यदि तपाईंले अधिल्लो लेखको अन्तिम अंशलाई ध्यानपूर्वक हेर्नुभएको थियो भने, तपाईंले त्यस अंशको मौलिक स्रोतलाई पनि हेर्नुभएको हुनेछ, जुन Early Writings पुस्तकमा पाइन्छ, र जसलाई A. G. Daniells ले 1910 मा "the daily" विषयमा Sister White सँग भएको आफ्नो अन्तर्वार्तामा आफूसँग लिएर गएको दाबी गर्छन्। "the daily" ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई जनाउँछ भन्ने "झूट" स्थापित गर्न काम गरिरहेकाहरूले न्यायको घडीको उद्घोष दिनेहरूलाई प्रस्तुत गरिएको सही दृष्टिकोणप्रति Sister White को प्रत्यक्ष र स्पष्ट समर्थनलाई कमजोर पार्न आवश्यक ठाने। उनीहरूले गढेको "झूट" यो थियो कि Sister White ले विशेष रूपमा जोड दिनुभएको एक मात्र चेतावनी समय-निर्धारणको चेतावनी थियो। Arthur White ले आफ्नो जीवनीमा स्थापित गर्न खोजेको कुरा यही हो, र यही कुरालाई उनका पिता, Ellen White का छोरा, तथा Daniells ले गढिएको अन्तर्वार्ताद्वारा प्रमाणित गर्न खोजिरहेका थिए।

पहिले नै उल्लेख गरिएझैं, "दैनिक" को विषयमा सिस्टर ह्याइट र डेनियल्सबीच भएको कुनै अन्तर्वार्ताको अभिलेख छैन। भनिएको त्यस्तो अन्तर्वार्ता सन् १९३१ मा प्रस्तावित गरिएको थियो। यदि सिस्टर ह्याइटले सन् १९१० को कुनै अन्तर्वार्तामा "दैनिक" सम्बन्धी डेनियल्सको पतित दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्नुभएको भए, भने सिस्टर ह्याइटले आफ्नो दृष्टिकोणलाई प्रवर्द्धन गर्न उत्साही भनेर चिनाउनुभएको व्यक्ति उनले उहाँको समर्थनबारे एक्काइस वर्षसम्म किन मौन रहनेथिए? त्यो अन्तर्वार्ता थिएन; त्यो एउटा गढन्ती थियो।

अन्तर्वार्ताको आविष्कारले "दैनिक" सम्बन्धी उनको भनाइको सन्दर्भलाई यसरी प्रस्तुत गर्न खोज्यो मानौं समय तोक्ने विषयमा उनले दिएको चेतावनीको सापेक्षमा त्यो कुनै गौण कुरा थियो, र 1931 को इतिहास प्रस्तुत गर्ने तरिकामा आर्थर ह्याइटले त्यस असत्यमा आफ्ना आँठाछाप राखे। एक ख्रीष्टियनको हैसियतले उनले केवल इतिहासको प्रतिवेदन दिनुपर्ने थियो, र ऐतिहासिक पुनर्लेखनवादलाई त्यस समीकरणबाट बाहिर राख्नुपर्ने थियो। हामीले अधिल्लो लेख 1850 को त्यस अंशसँग समाप्त गरेका थियौं, जसबाट Early Writings मा रहेको अंश व्युत्पन्न भएको हो। उक्त कथन पहिलोपटक 1850 मा Review मा प्रकाशित भयो, र त्यसपछि फेरि Experience and Views पुस्तकमा। तेस्रोपटक यो Early Writings पुस्तकमा देखा पर्छ, तर Early Writings पुस्तकसम्म आइपुग्ने यसको विकासक्रममा केही परिवर्तनहरू भए। तथापि, कतिपयले उनको कार्यलाई बदनाम गर्ने प्रयत्नमा दाबी गरेझैं भविष्यवाणीको आत्माका धेरै लेखहरू परिवर्तन गरिएका छन् भनेर हामी भन्दैनौं।

"प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1843 को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित भएको थियो, र त्यसको कुनै पनि भाग परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएअनुसारकै थिए। उहाँको हात केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटिमाथि रह्यो र त्यसलाई लुकाइराख्यो, ताकि उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सकोस्।"

"त्यसपछि मैले 'Daily' सम्बन्धमा देखें कि 'sacrifice' भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिले थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको भाग होइन; अनि न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही समझ दिनुभयो। 1844 भन्दा पहिले, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना 'Daily' को सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर 1844 यता, भ्रमको अवस्थामध्ये, अन्य दृष्टिकोणहरू ग्रहण गरिएका छन्, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्याएका छन्।" Review and Herald, November 1, 1850.

यो खण्ड मूलतः 1849 को *The Present Truth* नामक प्रकाशनमा थियो, तर यो 1850 को नोभेम्बरमा *Review and Herald* मा मुद्रित भयो। मूल पाण्डुलिपिमा सिस्टर ह्याइटले प्रभुले हालसालै उनलाई

देखाउनुभएको केही कुराहरू उनी लेखिरहेकी छन् भनी प्रत्यक्ष रूपमा बताउँछिन्, र तपाईंले सम्पूर्ण लेख पढ्नुहुँदा त्यहाँ धेरै विषयहरू समेटिएका देख्नुहुनेछ। उनलाई देखाइएका करिब बीसवटा विभिन्न विषयहरू छन्। मुख्य कुरा यो हो कि मूल लेखमा “the daily” को विषय र “time setting” को विषय, उनलाई देखाइएका कुराहरूमध्ये दुई भिन्न प्रकाशनहरू थिए।

मूल हस्तलिपिमा तिनीहरू फरक-फरक अनुच्छेदहरूमा पहिचान गरिएका थिए। जब उक्त अंश Experience and Views मा पुनर्मुद्रित गरियो, सम्पादकहरूले “the daily” सम्बन्धी अग्रणी दृष्टिकोणलाई सिस्टर ह्वाइटले समर्थन गर्ने अनुच्छेदलाई, समय निर्धारणको विरुद्धमा चेतावनी दिने त्यसपछिको अनुच्छेदसँग एकीकृत गरे। तपाईंले मूल पाठ पढ्दै गर्दा, ध्यान दिनुहोस् कि केही विषयहरूमा जोड ठूलो अक्षरको प्रयोगद्वारा दिइएको छ। “the daily” सम्बन्धी अग्रणी दृष्टिकोणलाई उनले अनुमोदन गर्ने अनुच्छेदमा, उनले Daily शब्दलाई ठूलो अक्षरमा लेखिन्छन्, र त्यसपछिको अनुच्छेदमा उनले Time शब्दलाई ठूलो अक्षरमा लेखिन्छन्; यसरी, उनलाई देखाइएका यी दुई विषयहरूबीचको प्रत्यक्ष भिन्नतालाई उनले चिह्नित गरेकी छन्।

“प्रिय दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरू,

“प्रभुले हालसालै दर्शनमा मलाई देखाउनुभएको कुराको एउटा संक्षिप्त रूपरेखा म तपाईंहरूलाई दिन चाहन्छु। मलाई येशूको मनोहरता, र स्वर्गदूतहरूले एकअर्काप्रति राख्ने प्रेम देखाइयो। स्वर्गदूतले भने—के तिमीहरू तिनीहरूको प्रेम देख्न सक्दैनौ?—त्यसैलाई अनुसरण गर। ठ्याक्कै त्यसरी नै परमेश्वरका जनहरूले पनि एकअर्कालाई प्रेम गर्नुपर्छ। बरु दोष आफ्नैमाथि आओस्, दाजुभाइमाथि होइन। मैले देखें कि ‘तिमीहरूसँग जे छ, त्यो बेच र दान देओ’ भन्ने सन्देश कतिपयले त्यसको स्पष्ट ज्योतिमा दिएका थिएनन्; हाम्रो मुक्तिदाताका यी वचनहरूको साँचो उद्देश्य स्पष्टरीत्या प्रस्तुत गरिएको थिएन। मैले देखें कि बेच्ने उद्देश्य आफैं श्रम गर्न र आफ्नो पालनपोषण गर्न सक्नेहरूलाई दिनु होइन; तर सत्य फैलाउनु हो। श्रम गर्न सक्नेहरूलाई आलस्यमा पालनपोषण गर्नु र लाड गर्नु पाप हो। कतिपय सबै सभाहरूमा उपस्थित हुन उत्साही भएका छन्; परमेश्वरको महिमा गर्नका निम्ति होइन, तर ‘रोटी र माछा’ का निम्ति। यस्ता मानिसहरू आफ्ना परिवारको आवश्यकताहरू पूरा गर्न, र वर्तमान सत्यको बहुमूल्य कार्यलाई धान्न दिन केही राख्नका निम्ति, ‘जे असल छ’ त्यही काम गर्दै, आफ्नै हातले घरमै श्रम गर्नु धेरै उत्तम हुनेथियो।”

मैले देखें, केही जनाले अविश्वासीहरूको सामुन्ने बिरामीहरू निको होऊन् भनी प्रार्थना गर्दा त्रुटि गरेका थिए। यदि हामीमध्ये कोही बिरामी छन्, र याकूब ५:१४, १५ अनुसार मण्डलीका प्राचीनहरूलाई तिनीहरूमाथि प्रार्थना गर्न बोलाउँछन् भने, हामीले येशूको उदाहरण पछ्याउनुपर्छ। उहाँले अविश्वासीहरूलाई कोठाबाट बाहिर निकाल्नुभयो, अनि बिरामीलाई निको पार्नुभयो; त्यसैले हामीमध्येका बिरामीहरूका लागि प्रार्थना गर्दा, विश्वास नभएकाहरूको अविश्वासबाट अलग रहन हामीले प्रयत्न गर्नुपर्छ।

“त्यसपछि मेरो ध्यान फेरि त्यस समयतिर लगाइयो जब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई एकान्तमा माथिल्लो कोठामा लैजानुभयो, र पहिले तिनीहरूका खुट्टा धुनुभयो, अनि त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो भाँचिएको शरीरको प्रतीकस्वरूप भाँचिएको रोटी खान दिनुभयो, र आफ्नो बगाइएको रगतको प्रतीकस्वरूप दाखको रस दिनुभयो। मैले देखें कि यी कुराहरूमा सबैले बुझेर अघि बढ्नुपर्छ, र येशूको उदाहरणलाई अनुसरण गर्नुपर्छ, र जब यी विधिहरू पालन गरिन्छ, तब सम्भव भएसम्म अविश्वासीहरूबाट पृथक् रहनुपर्छ।”

“त्यसपछि मलाई देखाइयो कि येशूले पवित्रस्थान छोडिसकेपछि सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइनेछन्। स्वर्गदूतले भने—दुष्टहरूको विनाश वा मृत्यु ल्याउने कुरा परमेश्वर र थुमाको क्रोध नै हो। परमेश्वरको स्वरमा सन्तहरू झण्डासहितको सेनाजस्तै शक्तिशाली र भयङ्कर हुनेछन्; तर त्यस बेला तिनीहरूले लेखिएको न्यायको कार्यान्वयन गर्नेछैनन्। न्यायको कार्यान्वयन १००० वर्षको अन्त्यमा हुनेछ।”

“जब सन्तहरू अमरतामा परिवर्तन गरिन्छन्, र सँगै माथि उठाइन्छन्, र आफ्ना वीणा, मुकुट आदि प्राप्त गर्छन्, र पवित्र नगरमा प्रवेश गर्छन्, तब येशू र सन्तहरू न्याय गर्न बस्छन्। पुस्तकहरू खोलिन्छन्—जीवनको पुस्तक र

मृत्युको पुस्तक; जीवनको पुस्तकमा सन्तहरूका असल कामहरू लेखिएका छन्, र मृत्युको पुस्तकमा दुष्टहरूका खराब कामहरू लेखिएका छन्। यी पुस्तकहरू विधान-पुस्तक, अर्थात् बाइबल, सँग तुलना गरिए, र त्यसअनुसार तिनीहरूको न्याय गरियो। सन्तहरूले येशूसँग एकतामा दुष्ट मरेकाहरूका विषयमा आफ्नो न्याय सुनाउँछन्। हेर! स्वर्गदूतले भन्यो, सन्तहरू येशूसँग एकतामा न्यायासनमा बस्छन्, र शरीरमा गरिएका कामअनुसार प्रत्येक दुष्टलाई दिनुपर्ने दण्ड ठहर गर्छन्, र न्यायको कार्यान्वयन हुँदा तिनीहरूले के पाउनुपर्छ भनी त्यो तिनीहरूको नामको सामु लेखिन्छ। यो, मैले देखें, पृथ्वीमा अवतरण गर्नु अघि ती १००० वर्षको अवधिभर पवित्र नगरमा येशूसँग सन्तहरूले गर्ने काम थियो। त्यसपछि १००० वर्षको अन्त्यमा, येशू, स्वर्गदूतहरू, र उहाँसँग भएका सबै सन्तहरू पवित्र नगरबाट निस्कन्छन्, र जब उहाँ तिनीहरूसहित पृथ्वीमा ओर्लिरहनुभएको हुन्छ, दुष्ट मरेकाहरू बौरिउठाइन्छन्, र तब 'उहाँलाई छेड्ने' तिनै मानिसहरू पनि बौरिउठाइएर उहाँलाई टाढैबाट उहाँका सम्पूर्ण महिमामा, उहाँसँग भएका स्वर्गदूतहरू र सन्तहरूसहित, देख्नेछन्, र उहाँको कारण विलाप गर्नेछन्। तिनीहरूले उहाँका हातहरूमा र उहाँका खुट्टाहरूमा कीलाहरूका छापहरू, र उहाँको पार्श्वमा भाला घोपिएको स्थान देख्नेछन्। कीलाहरू र भालाका छापहरू त्यतिबेला उहाँको महिमा हुनेछन्। १००० वर्षको अन्त्यमा नै येशू जैतूनको पर्वतमा उभिनुहुन्छ, र त्यो पर्वत दुई भागमा चिरिन्छ, र त्यो एक विशाल समथर मैदान बन्छ, र त्यस समय भानेहरू भर्खरै बौरिउठाइएका दुष्टहरू हुन्। त्यसपछि पवित्र नगर तल ओर्लेर त्यस समथर मैदानमा बस्छ।”

“त्यसपछि शैतानले पुनर्जीवित गरिएका दुष्टहरूलाई आफ्नो आत्माले भरिदिन्छ। उसले तिनीहरूलाई चापलुसी गर्दै भन्छ कि सहरभित्रको सेना सानो छ, र उसको सेना ठूलो छ, अनि तिनीहरूले सन्तहरूलाई जितेर सहर कब्जा गर्न सक्छन्। शैतानले आफ्ना सेनालाई एकत्रित गरिरहँदा, सन्तहरू सहरभित्र परमेश्वरको प्रमोदवनको सौन्दर्य र महिमा निहारिरहेका थिए। येशू तिनीहरूको अगुवाइ गर्दै तिनीहरूको शिरमा हुनुहुन्थ्यो। एकाएक त्यो प्रिय मुक्तिदाता हाम्रो समूहबाट अदृश्य हुनुभयो; तर छिट्टै हामीले उहाँको प्रिय स्वर सुनें, यसो भन्दै, ‘आओ, मेरा पिताका आशिष् पाएकाहरू, संसारको उत्पत्तिदेखि तिमीहरूका लागि तयार पारिएको राज्यको अधिकार गर।’ हामी येशूको वरिपरि भेला भयौं, र उहाँले सहरका ढोकाहरू बन्द गर्नुहुँदासम्मै दुष्टहरूमाथि श्राप उच्चारण गरियो। ढोकाहरू बन्द गरिए। त्यसपछि सन्तहरूले आफ्ना पखेटाहरू प्रयोग गरे र सहरको पर्खालको टुप्पोसम्म उडे। येशू पनि तिनीहरूसँग हुनुहुन्थ्यो; उहाँको मुकुट तेजस्वी र महिमामय देखिन्थ्यो। त्यो एक मुकुटभित्र अर्को मुकुट भएको थियो, जम्मा सात। सन्तहरूका मुकुटहरू अत्यन्त शुद्ध सुनका थिए, ताराहरूले सुशोभित। तिनीहरूका अनुहार महिमाले चम्किरहेका थिए, किनकि तिनीहरू येशूकै प्रत्यक्ष प्रतिरूपमा थिए; अनि जब तिनीहरू उठे र सबै एकसाथ सहरको माथिल्लो भागतिर सरिरहे, त्यो दृश्य देखेर म मोहित भएँ।”

“त्यसपछि दुष्टहरूले आफूहरूले के गुमाएका थिए, त्यो देखे; अनि परमेश्वरबाट तिनीहरूमाथि आगो निस्कियो, र तिनीहरूलाई भस्म पाऱ्यो। यही न्यायको कार्यान्वयन थियो। त्यसपछि दुष्टहरूले त्यहीअनुसार पाए, जसअनुसार सन्तहरूले येशूसँग एकमत भई ती १००० वर्षको अवधिमा तिनीहरूका निम्ति तोकेका थिए। परमेश्वरबाट आएको त्यही आगो, जसले दुष्टहरूलाई भस्म पाऱ्यो, त्यसले सारा पृथ्वीलाई शुद्ध पनि पाऱ्यो। भाँचिएका चिराचिरा पहाडहरू प्रचण्ड तापले पग्लिए, वायुमण्डल पनि, र सबै भुस पूर्णरूपमा भस्म भयो। त्यसपछि हाम्रो उत्तराधिकार हाम्रो सामु खुल्यो—महिमामय र सुन्दर—र हामीले नयाँ बनाइएको सम्पूर्ण पृथ्वीको उत्तराधिकार पायौं। हामी सबैले उच्च स्वरले पुकार्यौं, महिमा, हल्लेलूयाह।”

“मैले यो पनि देखें कि गोठालाहरूले कुनै नयाँ महत्त्वपूर्ण विषयको समर्थन गर्नु अघि—जसलाई उनीहरूले बाइबलले समर्थन गरेको ठान्न सक्छन्—ती व्यक्तिहरूसित परामर्श गर्नुपर्छ, जसप्रति उनीहरूलाई भरोसा गर्नुपर्ने युक्तिसंगत आधार छ, जो सबै सन्देशहरूमा रहेका छन्, र वर्तमान सत्यका सबै पक्षहरूमा दृढ छन्। तब गोठालाहरू पूर्णरूपमा एकताबद्ध हुनेछन्, र गोठालाहरूको एकता मण्डलीले अनुभूत गर्नेछ। मैले देखें कि यस्तो मार्गले दुःखद विभाजनहरू रोक्नेछ, र तब बहुमूल्य बगाल विभाजित हुने, र भेडाहरू गोठालाविहीन भएर तितरबितर हुने कुनै खतरा रहनेछैन।”

“सेप्टेम्बर 23 तारिखमा, प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि उहाँले आफ्ना जनहरूको बाँकी अवशेषलाई पुनःप्राप्त गर्न दोस्रो पटक आफ्नो हात फैलाउनुभएको थियो, र यस भेला गर्ने समयमा प्रयत्नहरू दोब्बर गरिनु आवश्यक थियो। तितरबितर पारिने समयमा इसाएललाई प्रहार गरियो र च्यातियो; तर अब भेला गर्ने समयमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई निको पार्नुहुनेछ र बाँधेर समेट्नुहुनेछ। तितरबितर पारिने समयमा सत्य फैलाउन गरिएका प्रयत्नहरूको प्रभाव अति थोरै मात्र हुन्थ्यो, तिनले अति थोरै वा केही पनि सिद्ध गर्दैनथे; तर भेला गर्ने समयमा, जब परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई भेला गर्न आफ्नो हात लगाउनुभएको छ, सत्य फैलाउने प्रयत्नहरूले तिनका अभिप्रेत प्रभाव पार्नेछन्। सबैजना काममा एकताबद्ध र उत्साही हुनुपर्छ। मैले देखें कि अहिलेको यस भेला गर्ने समयमा हामीलाई चलाउनका लागि उदाहरणस्वरूप तितरबितर पारिने समयतर्फ संकेत गर्नु कसैका लागि लाजमर्दो कुरा थियो; किनकि यदि परमेश्वरले अहिले हाम्रो निम्ति त्यतिबेला गर्नुभएजति मात्र गर्नुभएको भए, इसाएल कहिल्यै भेला हुने थिएन। सत्यलाई प्रवचनद्वारा सुनाइएझैं पत्रिकामार्फत प्रकाशित गरिनु पनि उस्तै आवश्यक छ।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1843 को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित थियो, र त्यसको कुनै पनि अंश परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि त्यसका अंकहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए। उहाँको हात त्यस माथि थियो र केही अंकहरूमा भएको एउटा त्रुटि लुकाइदिएको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइएपछि मात्र कसैले त्यसलाई देख्न सकोस्।

“त्यसपछि मैले ‘डेली’ सम्बन्धमा यो देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिले थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको भाग होइन; अनि प्रभुले न्यायको घण्टाको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण प्रदान गर्नुभएको थियो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ को सही दृष्टिकोणमा एकमत थिए; तर १८४४ पछि, अन्योलको अवस्थामा, अन्य मतहरू अंगालिएका छन्, र त्यसपछि अन्धकार र अन्योल आएको छ।”

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1844 देखि समय कुनै परीक्षा भएको छैन, र समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन।”

“त्यसपछि मलाई तिनीहरूतर्फ ध्यान दिलाइयो जो यस ठूलो भ्रममा छन् कि प्रभु आउनु अघि सन्तहरू अझै पुरानो यरूशलेममा जानुपर्छ, आदि। यस्तो दृष्टिकोण तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशान्तर्गत भइरहेको परमेश्वरको वर्तमान कार्यबाट मन र रुचि हटाउने प्रकारको हुन्छ; किनकि यदि हामी यरूशलेम जानुपर्ने हो भने, हाम्रो मन स्वाभाविक रूपमा त्यतै रहनेछ, र सन्तहरूलाई यरूशलेम पुर्‍याउनका लागि हाम्रा साधनहरू अन्य प्रयोजनहरूबाट रोकिइनेछन्। मैले देखें कि तिनीहरू यस ठूलो भ्रममा पर्न छोडिनुको कारण यो हो कि विगत धेरै वर्षदेखि जस-जस त्रुटिमा तिनीहरू रहे, तिनलाई तिनीहरूले स्वीकार र परित्याग गरेका छैनन्।” Review and Herald, November 1, 1850.

उक्त खण्डको आरम्भ यस प्रकार हुन्छ: “प्रभुले हालै मलाई दर्शनमा देखाउनुभएको कुराको एक छोटो रूपरेखा म तिमीहरूलाई दिन चाहन्छु।” त्यहाँ धेरै विषयहरू प्रस्तुत गरिएका थिए, र “दैनिक” सम्बन्धमा रहेको अनुच्छेदलाई उनले त्यसपछिको अनुच्छेदसँग जोडिनु। यो कार्य पछि सम्पादकहरूले गरे, जसले उक्त खण्डलाई Experience and Views मा राखे, र त्यसपछि Early Writings मा पनि। Experience and Views मा सम्पादकहरूले पहिलो आठ अनुच्छेदहरू हटाए, र उनलाई “दैनिक” तथा समय-निर्धारणको विषयमा देखाइएका कुरासम्बन्धी अनुच्छेदहरूलाई एकसाथ जोडे। Experience and Views सन् 1851 मा प्रकाशित भयो, र त्यसपछि Early Writings सन् 1882 मा प्रकाशित भयो।

अर्ली राइटिङ्स मूलतः एक्सपिरियन्स एन्ड भ्यूजमा प्रकाशित उही चार अनुच्छेदहरू नै थियो, तर एउटा महत्त्वपूर्ण अपवादसहित। एक्सपिरियन्स एन्ड भ्यूजमा, समय-निर्धारणसम्बन्धी विषयलाई सम्बोधन गर्ने एक-वाक्यीय अनुच्छेदलाई “the daily” लाई सम्बोधन गर्ने अघिल्लो अनुच्छेदसँग जोडिएको थियो। त्यसपछि, समय-निर्धारणसम्बन्धी अनुच्छेदपछि मूल रूपमा आउने अनुच्छेद समावेश गरिएको थियो। अर्ली राइटिङ्समा,

एक्सपिरियन्स एन्ड भ्यूजको फरक अंशबाट लिइएको एउटा अनुच्छेद, अहिले “the daily” र समय-निर्धारण दुवैलाई सम्बोधन गर्ने अनुच्छेदको बीचमा राखिएको थियो, जसको पछि मूल रूपमा पुरानो यरूशलेममा तीर्थयात्रा गर्नु किन गलत थियो भन्ने पहिचान गर्ने एउटा अनुच्छेद आएको थियो।

Experience and Views को अर्को पृष्ठबाट हटाइएको अनुच्छेद, अनि त्यसपछि Early Writings को उक्त अंशमा समावेश गरिएको, 1844 देखि सुरु भएको “the daily” सम्बन्धी भ्रमलाई अझ बढाउने मात्र भयो। त्यो अनुच्छेद सिस्टर ह्याइटको दर्शनसम्बन्धी मौलिक विवरणमा थिएन।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभएको छ कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश जानुपर्छ, र प्रभुका छरिएका सन्तानहरूलाई घोषणा गरिनुपर्छ, र यसलाई समयसँग जोडेर टाँगिनु हुँदैन; किनकि समय फेरि कहिल्यै पनि परीक्षा हुनेछैन। मैले देखेँ कि कतिपयले समयको प्रचारबाट उत्पन्न भएको झूटा उत्तेजना ग्रहण गरिरहेका थिए; तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश समयले दिन सक्ने कुनै पनि बलभन्दा अझ शक्तिशाली थियो। मैले देखेँ कि यो सन्देश आफ्नै आधारमा अडिन सक्छ, र यसलाई सुदृढ पार्न समयको आवश्यकता छैन, र यो महान् शक्तिसहित अघि बढ्नेछ, आफ्नो काम पूरा गर्नेछ, र धार्मिकतामा छोट्याइनेछ।” Experience and Views, 48.

Experience and Views को अठचालीसौँ पृष्ठको अनुच्छेद Early Writings मा त्यस अनुच्छेदपछि समावेश गरिएको थियो, जुन दुई भिन्न अनुच्छेदहरूलाई संयोजन गरेर निर्माण गरिएको थियो, र त्यसले समय-निर्धारणमाथि यस्तो जोड दियो, जुन मूल वर्णनमा विद्यमान थिएन।

सन् 1931 मा, यरूशलेमका जनतालाई शासन गर्ने ती प्राचीन पुरुषहरूले एउटा कथा गढे, जसमा दाबी गरियो कि 1910 मा ड्यानिएल्सले सिस्टर ह्याइटसँग अन्तर्वार्ता गरेका थिए, र ड्यानिएल्सले प्रस्तुत गरेको गवाहीमा उसले 1843 को चार्टको उल्लेख गर्छ, अनि भन्छ कि सिस्टर ह्याइटसँग अन्तर्वार्ता लिँदै गर्दा उसले त्यस चार्टमा अस्तित्वमै नभएको पवित्रस्थानतर्फ आँल्यायो। भनिन्छ, उसको साथमा Early Writings नामक पुस्तक थियो, र जब उसले उनलाई उनले के अभिप्राय राखेकी थिइन् भनी सोध्यो, तब उनका उत्तरहरूको आधारमा उसले केवल यही निष्कर्ष निकाल्न सक्थ्यो कि Early Writings मा “the daily” सम्बन्धी अगुवाहरूको दृष्टिकोणलाई समर्थन गर्ने अंश वास्तवमा समय-निर्धारणको विरुद्धमा एउटा चेतावनी थियो। गढिएको भनिएको त्यो अन्तर्वार्ताको एक्काइस वर्षपछि, र कथित रूपमा अन्तर्वार्ता लिइएका व्यक्तिहरूको मृत्यु भएको सोह्र वर्षपछि, ड्यानिएल्सले त्यस गवाहीलाई तेस्रो पुस्ताको इतिहासभित्र स्थापित गर्छ।

एफ. सी. गिल्बर्ट एक हिब्रू विद्वान् थिए, र उनले “daily” लाई पगानवादको रूपमा बुझिने सही दृष्टिकोणलाई केवल अग्रजहरू र एलेन ह्याइटले त्यसो भनेका कारण मात्र समर्थन गरेका थिएनन्। उनले अगमवक्ता दानिएलले प्रयोग गरेका हिब्रू पाठको समझका आधारमा त्यसको पक्षसमर्थन गरेका थिए। त्यस समयावधिमा उनी एड्भेन्टिस्ट समुदायका प्रमुख हिब्रू विद्वान् थिए। दानिएल्स र प्रेस्कटले अगाडि बढाइरहेका “the daily” सम्बन्धी विवाद निरन्तर बढ्दै जाँदा, अग्रजहरूको मतको पक्षमा रक्षा गर्दै उभिएका प्रमुख विद्वान्हरूमध्ये गिल्बर्ट एक थिए। जून ८, १९१० मा उनले एलेन ह्याइटसँग एक भेटवार्ता गरेका थिए, र पछि उनले आफू र सिस्टर ह्याइटबीच के छलफल भयो भन्ने कुरा अभिलेखबद्ध गरे। दानिएल्सको साक्ष्य एफ. सी. गिल्बर्टको साक्ष्यसँग पूर्णतः विपरीत छ।

म्यानुस्क्रिप्ट रिलिजेसको बीसौँ खण्डको सत्रदेखि बाइसौँ पृष्ठसम्म, सिस्टर ह्याइटले “दैनिक” सम्बन्धमा डानिएल्स र प्रेस्कटको धारणा सम्बोधन गर्नुहुन्छिन्। एलेन ह्याइटसँगको आफ्नो अन्तर्वार्ताबारे एफ. सी. गिल्बर्टको प्रतिवेदनमा तपाईंले भेट्नुहुने वाक्यांशहरू, म्यानुस्क्रिप्ट रिलिजेसको उक्त अंशमा सिस्टर ह्याइटले स्वयम् व्यक्त गर्नुभएका कुरासित प्रायः ठ्याक्कै उस्तै छन्। त्यसैले, म्यानुस्क्रिप्ट रिलिजेस प्रकाशित र सार्वजनिक हुनुभन्दा धेरै वर्षअघिसम्म, सिस्टर ह्याइटसँग आफूले गरेको भनिएको अन्तर्वार्ताको विषयवस्तुबारे डानिएल्सको दाबीलाई खण्डन वा समर्थन गर्ने कुनै ठोस प्रेरित गवाही थिएन। अझ महत्त्वपूर्ण कुरा, “दैनिक” सम्बन्धी उनको त्रुटिपूर्ण दृष्टिकोणका लागि कुनै प्रेरित अनुमोदन थिएन। अझ पनि महत्त्वपूर्ण कुरा, अब जब म्यानुस्क्रिप्ट रिलिजेस उपलब्ध छन्—तैपनि “दैनिक” सम्बन्धी उनको त्रुटिपूर्ण दृष्टिकोणका लागि कुनै प्रेरित अनुमोदन अझै पनि छैन!

तथापि आज, लाओदिकेय अधिवेन्तवादलाई यो सिकाउँदैछ कि सिस्टर ह्वाइटको “daily” सम्बन्धमा कुनै पनि धारणा छैन, केवल यति मात्र कि यो “परीक्षाको प्रश्न” होइन र हामीले “यस विषयमा मौन रहनुपर्छ”। आज केही कुरा उल्टिएको छ, र जे उल्टिएको छ त्यो यो हो कि “the daily” को सत्य धारणा अब परमेश्वरका जनहरूका बीच अल्पमतको मत बनेको छ। १९१० मा, अल्पमतको धारणा कोनराडीको धारणा थियो, जसलाई डानिएल्स र प्रेस्कटद्वारा अघि बढाउँदै थियो, र बहुमतको धारणा अग्रजहरूको धारणा थियो।

निम्नलिखित F. C. Gilbert को सिस्टर ह्वाइटसँग भएको अन्तर्वार्ताबारेको कथन हो, जसलाई Manuscript Releases सँग तुलना गरिनुपर्छ; यो The Book of Daniel शृङ्खलाको एक्यासीऔं लेखमा पूर्णरूपमा समावेश गरिएको छ।

“डेनियल्स र प्रेस्कटले... कार्यमा रहेका ज्येष्ठ भाइहरूलाई केही पनि भन्न सक्ने कुनै अवसर दिन चाहैनन्.... डेनियल्स मलाई भेट्न यहाँ आएका थिए, र मैले उनलाई भेटिनै.... कुनै पनि विषयमा मैले उनीसँग केही पनि बोल्न चाहिनँ। उनीहरूले उठाउन खोजिरहेको ‘डेली’ को विषयमा, त्यसमा केही पनि छैन.... जब म वाशिङ्टनमा थिएँ, तिनीहरूको मनमाथि कुनै कुराले आवरण हालेझैं देखिन्थ्यो, र म तिनीहरूलाई छोड्नसक्नेझैं हुन्थ्यो। हामीले ‘डेली’ को यस विषयसँग कुनै सरोकार राख्नु हुँदैन... मलाई थाहा थियो कि तिनीहरूले मेरो सन्देशको विरोधमा काम गर्नेछन्, र त्यसपछि मानिसहरूले मेरो सन्देशमा केही पनि छैन भन्ने ठान्नेछन्। मैले उनलाई लेखेकी छु र भनेकी छु कि उनले आफूलाई जनरल कम्फरेन्सको अध्यक्ष हुन अयोग्य देखाइरहेका थिए.... अध्यक्षपद कायम राख्न योग्य व्यक्ति होइनन्।”

“यदि ‘दैनिक’ सम्बन्धी यो सन्देश परीक्षाको सन्देश भएको भए प्रभुले मलाई देखाउनुहुने थियो। यी मानिसहरूले यस विषयमा आरम्भदेखि अन्तसम्म देख्दैनन्.... यस कार्यमा संलग्न भएकाहरूमध्ये कसैलाई पनि भेट्न म पूर्णतया इन्कार गर्छु। ”

“मलाई परमेश्वरबाट दिइएको ज्योति यो हो कि भाइ ड्यानियल्स धेरै लामो समयदेखि अध्यक्षतामा रहँदै आएका छन्.... र मलाई भनियो कि यी कुनै पनि कुराहरूका विषयमा म उहाँसँग अब उप्रान्त कुनै संवाद नगरूँ। यस विषयमा म ड्यानियल्सलाई भेट्ने थिइनँ, र म उहाँसँग एक शब्द पनि बोल्ने थिइनँ। उहाँलाई भेटघाट दिने भनी उनीहरूले मसँग आग्रह गरे, तर म मानिनँ.... मलाई भनियो कि हाम्रा मानिसहरूलाई तिनीहरूले सिकाइरहेका यस कुरासँग कुनै सम्बन्ध नराख्न चेतावनी दिऊँ.... प्रभुद्वारा मलाई यसलाई नसुन्न निषेध गरिएको थियो। मैले यसमा अलिकति पनि भरोसा नभएको कुरा स्पष्ट रूपमा व्यक्त गरेकी छु.... तिनीहरूले गरिरहेका यो सम्पूर्ण कुरा शैतानको एउटा षड्यन्त्र हो।” ८ जुन, १९१० मा एलेन ह्वाइटले उहाँलाई दिनुभएको एक अन्तर्वार्ताको सम्बन्धमा एफ. सी. गिल्बर्टको प्रतिवेदन।

हामी यस विषयलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“सतहको तलसम्म देख्नुहुने, सबै मानिसहरूको हृदय पढ्नुहुने उहाँले, ठूलो ज्योति पाएकाहरूका विषयमा यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्नो नैतिक र आध्यात्मिक अवस्थाका कारण न त पीडित छन्, न त स्तब्ध।’ ‘हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कुराहरूमा रमाउँछ। म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू नै रोज्नेछु, र तिनीहरूमाथि तिनीहरूले डराएका कुराहरू ल्याइदिनेछु; किनकि जब मैले बोलाएँ, कसैले उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाअघि दुष्टता गरे, र मैले प्रसन्नता नलिएको कुरालाई नै रोजे।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्,’ किनकि तिनीहरूले उद्धार पाउन सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ‘तर अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया 66:3, 4; 2 थिस्सलोनिकी 2:11, 10, 12।”

“स्वर्गीय शिक्षकले सोध्नुभयो: ‘तिमीहरू सही जगमाथि निर्माण गर्दैछौ र परमेश्वरले तिमीहरूका कामहरू ग्रहण गर्नुहुन्छ भन्ने बहानाभन्दा मनलाई भ्रमित पार्ने अझ शक्तिशाली छल के हुन सक्छ, जबकि वास्तविकतामा तिमीहरू सांसारिक नीतिअनुसार धेरै कुरा गर्दैछौ र यहीवाको विरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? ओह, यो एउटा महान्

धोका हो, एउटा मनमोहक भ्रम, जसले मानिसहरूले एक समय सत्यलाई जानेका भए तापनि भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिको सद्गुण ठान्दा तिनीहरूका मनहरूमाथि अधिकार जमाउँछ; जब तिनीहरूले आफूलाई धनी, सम्पत्तिमा वृद्धि भएका, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएका ठान्छन्, जबकि वास्तविकतामा तिनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता परेको हुन्छ।”

“आफ्ना वस्त्रहरू निष्कलङ्क राखिरहेकाहरू, आफ्ना विश्वासयोग्य सेवकहरूप्रति परमेश्वर बदलिनुभएको छैन। तर धेरैले, ‘शान्ति र सुरक्षा,’ भन्दै पुकारिरहेका छन्, जबकि अकस्मात् विनाश तिनीहरूमाथि आइरहेको छ। जबसम्म पूर्ण पश्चात्ताप हुँदैन, जबसम्म मानिसहरूले अंगीकारद्वारा आफ्ना हृदयहरू नम्र बनाउँदैनन् र येशूमा भएको सत्यलाई जस्तो छ त्यस्तै ग्रहण गर्दैनन्, तबसम्म तिनीहरू स्वर्गमा कहिल्यै प्रवेश गर्नेछैनन्। जब हाम्रा पङ्क्तिहरूमा शुद्धीकरण हुनेछ, तब हामी अब केही कुराको अभाव नभएको, धनी र सम्पत्तिमा बढेका छौं भनी घमण्ड गर्दै निश्चिन्त भएर बस्नेछौं।”

“कसले सत्यतापूर्वक यसो भन्न सक्छ: ‘हाम्रो सुनो आगोमा जाँचिएको छ; हाम्रा वस्त्रहरू संसारद्वारा कलङ्कित भएका छैनन्?’” मैले हाम्रा शिक्षकलाई तथाकथित धार्मिकताका वस्त्रहरूतर्फ ओर्ल्याउँदै गरेको देखें। ती वस्त्रहरू उतारेर, उहाँले तिनको तल रहेको अशुद्धता प्रकट गर्नुभयो। त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: ‘के तिमीले देख्दैनौ कि तिनीहरूले आफ्नो अशुद्धता र चरित्रको सडनलाई कति ढोंगी ढङ्गले छोपेका छन्? “विश्वासी सहर कसरी वेश्या भएकी छ!” मेरो पिताको घर व्यापारको घर बनाइएको छ, यस्तो स्थान जहाँबाट दैवी उपस्थिति र महिमा प्रस्थान गरिसकेका छन्! यही कारणले गर्दा दुर्बलता छ, र सामर्थ्यको अभाव छ।’

“यदि कलीसिया, जो अहिले आफ्नै पतनद्वारा खमीरझैँ प्रभावित भइरहेकी छ, पश्चात्ताप गरी परिवर्तित भइन भने, उसले आफ्नै कामको फल खानेछे, यहाँसम्म कि उसले आफैँलाई घृणा गर्नेछे। जब उसले दुष्टताको प्रतिरोध गर्छ र असललाई छान्छे, जब उसले सम्पूर्ण नम्रताका साथ परमेश्वरलाई खोज्छे र खीष्टमा आफ्नो उच्च बोलावटसम्म पुग्छे, अनन्त सत्यको मञ्चमा उभिएर र विश्वासद्वारा उसका लागि तयार पारिएका उपलब्धिहरूलाई दृढतापूर्वक समात्छे, तब ऊ निको पारिनेछे। ऊ परमेश्वरदत्त आफ्नो सरलता र शुद्धतामा, सांसारिक उल्झनहरूबाट अलग भई, सत्यले उसलाई साँच्चै स्वतन्त्र बनाएको छ भन्ने देखाउँदै प्रकट हुनेछे। तब उसका सदस्यहरू निश्चय नै परमेश्वरका चुनिएका, उहाँका प्रतिनिधिहरू हुनेछन्।” Testimonies, volume 8, 249, 250.